

**Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep
0033 OSLO**

**Kommentarer til klagen på NVE's omgjøringsvedtak av 21.06.2018, som gir
Mona og Kjell Asgeir Trones tillatelse til bygging av Steinåa Kraftverk**

Viser til NVE's omgjøringsvedtak datert 21.06.18, som gir tillatelse til bygging av Steinåa Kraftverk, samt tidligere innsendte dokumenter.

Saken er grundig belyst gjennom Norconsult's konsekvensutredning, Biologiske utredninger, mose- og musling undersøkelser, samt våre brev av 29.11.2017 og 15.12.2018.

Disse dokumentene belyser alle parters syn på saken, og vi mener ut fra dette at riktig avgjørelse er tatt av NVE, når det gis konsesjon den 21.06.2018.

Vi registrerer at det har kommet inn klage på dette vedtaket fra 3 grupper:

Naturvernforbundet, datert 05.07.18

Vestre Namdal reinbeitedistrikt, datert 10.07.18

Tovengruppen, datert 12.08.18 ?

For ordens skyld må påpekes at både «Vestre Namdal reinbeitedistrikt», og «Tovengruppen» tilhører samme reinbeitedistrikt, nemlig Vestre Namdal reinbeitedistrikt. Slik at det ikke skapes et bilde av at det er mange distrikt som er berørt her. Ser ikke ut til at de kan enes om en felles uttalelse i saken.

De enkelte påklagerne argumenterer for så vidt slik som det forventes av dem, men det synes ikke i denne runden å ha kommet inn nye momenter til saken.

Det som allikevel er tydelig, er at det refereres til en del av de samme feiloppfatninger i forhold til konsekvenser, samt fortsatt bruk av «INON» begrepet.

Det må også påpekes at i starten av prosessen, var reindrifta mye mere nyansert, og konkret, sett i forhold til hvert anlegg, hvor det ble diskutert og foreslått plassering av kraftstasjoner, dam plasseringer, bruk av veier og avbøtende tiltak.

Nå har ordlyden dreiet over til «nei til alt», og ingen tanker om at andre næringer også skal eksistere. Vi har tidligere påpekt at uten vår tilstedeværelse og aktive drift i Nessan, har ikke reindrifta heller noen framtid her. De er avhengig av vår eksistens, men det unnlates ikke å fremheve reindrifta som den eneste...

Naturvernforbundet's uttalelse

For så vidt den sakligste av klagen, selv om de overdriver konsekvenser for naturmangfold og reindrift. Avbøtende tiltak er tilbudt.

«INON»-begrepet brukes om området ved Steinåa, i et område det er drevet aktivt skogbruk gjennom 150 år, og de er overflatepreparerte skogsveier.

De refererer også til «naturødeleggelsene» i et område hvor vi har driftsveier i skogbruket, og hvor den øverste delen av rørgata blir i tunell.

Vestre Namdal reinbeitedistrikt's uttalelse

Registreres at de nevner økonomiske merkostnader for reindrifta i området.

Dette er uspesifisert, og svært vanskelig å forstå, da det helt konkret vil bli langt lettere for reindrifta å komme fram til deler av terrenget som nå er veiløst. De bruker store ressurser på kryssing av elver som i dag er et stort problem for dem i vårflom. «Reindrift som næringsaktør», er ikke uteglemt, som det kommer påstand om.

De favoriseres i større og større grad, og de har fått tildelt større og større makt de senere årene. Alt fra hus- og hyttebygging, søknader om å dyrke jord osv.

Vi repeterer at uten oss fastboende i området, som driver næring gjennom hele året, så vil det bli svært vanskelig for reindrifta å opprettholde det driftsmønsteret de har i dag. Opprettholdelse av kommunale veier etc.

Det kommer påstand om at reindrifta er den eldste næringsaktør i området. Dette er en sannhet med modifikasjoner. Reindrifta er gitt denne statusen i moderne tid, og det begynner nå å bli vanlig å omtale det slik.

Til dette området kom reindriftsutøvere fra nord -Norge i slutten av 1800-tallet. Etter innvandringen til Norge over fra Finland omkring 1730- 1750.

Det er dokumentert bosetning i Flåttådal og Nessan til starten av 1800-tallet, og reindrifta hadde ikke automatisk beiterett på disse private eiendommene. Hele Flåttådalsområdet var i privat eie på den tiden, helt til Van Severen startet sine oppkjøp av private skogeiendommer.

Det var da sedvane at reindrifta spurte grunneierne om reinbeite hver vår, når de kom fra vinterbeite ved kysten. Reindrifta fikk selvfølgelig beite med sin reinflokk i fjellet, da det ikke bydde på ulemper for grunneierne i området.

Avtale ble gjort med et håndtrykk, og gjaldt for det året.

Det var for øvrig ingen selvfølge at alle grunneiere godtok at rein fikk beite, og det måtte de rette seg etter.

Her i Nessan var det vanlig helt fram til ca. år 1960, at reindrifta spurte grunneierne om tillatelse til reinbeite. Reineierne kjøpte da varer som smør, melk, poteter og korn fra gårdene i Nessan, og fikk i tillegg ta seg «matfisk» i fjellvatna om sommeren.

Reindrifta fikk først i starten av 1900-tallet fast sommerbolig her i Nessan.

Sørsamisk reindrift er ingen «grunnpilar» i Flåttådalen.

Men, nå er det hele snudd på hodet, og det er vi grunneierne som spør reindrifta om tillatelse til å gå en tur i skog og mark.

Det påpekes at det blir menneskelig aktivitet i byggeperioden, og at det blir ubrukelig for reindrift i lange perioder. Det medfører ikke riktighet, da det er tilbudt avbøtende tiltak, som anleggsstop etc. Rein opptrer så lavt i terrenget kun på våren, og på høsten.

For Steinåa's vedkommende, så oppgis det feil opplysninger, da forfatteren av klagen ikke er fra området selv.

Når reinen i månedsskifte april/mai passerer Flåttådalselva/Nessaelva, trekker de umiddelbart til Tverrdalen/Bjørhusdal for kalving. Dette fordi det er mindre snø der, og bedre beiteforhold for simlene. Et annet forhold er at de ønsker å komme lengst mulig mot det som er sommerbeite nord i kommunen. Dette foregår i løpet av 1-2 uker, og da er all rein tilhørende Toven i kalvingsland. Bukkene kommer noe senere. På våren beiter gjerne noen simler i fred og ro på vår innmark, noe som kan pågå en ukes tid, om det er bart når det krysses vassdraget.

Steinåa representerer ingen sperreeffekt, utenom ravinen øverst i elva, når reinen kommer på våren. Snøsmeltingen har ikke startet for fullt enda, og vannføringen kan være minimal i elva på det tidspunktet. Området opp mot Steinåa benyttes for øvrig ikke under vårtrekket, da reinen føres over vassdraget ved gården.

Det sies også at det er sommerbeite i området. Dette er feilinformasjon, da reinen beiter i høyfjellet på sommeren. Små flokker kan treffes under småviltjakta i september i det aktuelle området. Da representerer nok småviltjakta mere uro i terrenget enn et inntak på et småkraftverk.

Rein skyr for øvrig ikke kraftstasjon i drift. Det har vi dokumentert fra Litlelva, hvor det drives rein direkte forbi bygningen.

Det påstås også at det blir økt ferdsel og jakt i området.

Vi praktiserer kun 1 ukes småviltjakt fra 10. september til 16. september. Mere jakttrykk enn det setter ikke vi, og det jaktes i terrenget uavhengig om det blir bygget kraftstasjoner eller ikke. Sturviltjakt er kvotebestemt, og det jaktes på tildelt elgkvote i jakttiden for denne. Det er gjort i alle år, og det blir ikke jaktet mer elg etter en utbygging. Usaklig påstander fra påklager.

Kommentarer på at reinen mister reinbeite etter at rør og kabler er nedgravd, er også bare tull, da vi har bilde av rein som beiter i nettopp rørgata til Litlelva kraftverk, samt på våre jorder. De skyr hverken menneskelig aktivitet eller installasjoner som små betongdammer eller folk i hytter og eller hus.

Åpne traseer i skog og mark har ikke tidligere vært kommentert som et problem for reindriften. Det være seg våre drifts veier i forbindelse med skogsdrifter i samme område. Toven har til og med bedt oss rydde veier, dette for lettere å komme fram med snøscooter..

Lønnsomhet i anleggene skal de slippe å bruke tid på. Det får andre ta seg av.

Dette og andre forhold er for øvrig grundig kommentert i tidligere dokumenter, og det er drøftet avbøtende tiltak.

Tovengruppen's uttalelse

Tovengruppen er for øvrig de eneste som kan bli berørt av en utbygging i Steinåa. Under befaring, innrømmet Toven at disse planene om utbygging av Steinåa berørte dem i liten grad. Det ble drøftet alternativ plassering av kraftstasjon, for å sikre en overgang av Steinåa. For øvrig er topografi omkring Steinåa slik, at den ikke lar seg krysse i det øverste partiet uansett.

Tovengruppen krysser for øvrig Nessaelva lenger framme i dalen på våren, når de skal til kalvingsområde.

Meidalgruppen(Mats Kappfjell) har kalvingsland vest for Lindsetdalen, på fjellet mot Kongsmoen, og har ingen interesser i området.

Sluttkommentar

Vi registrerer at reindriftsutøverne smører på litt ekstra, og gjerne med feilinformasjon. Særlig i med tanke på deres tilstedeværelse, samt ambisjoner om å overleve uten samarbeid med grunneiere og vår eksistens i det store bildet.

«Vestre Namdal reinbeitedistrikt» står som en av påklagerne, men de burde strengt tatt kommentert som «Meidalgruppen» Dette hadde vært mere riktig, da det ikke er noen samlet kommentar fra Vestre Namdal reinbeitedistrikt til saken.

Tovengruppen tilhører også dette distriktet.

Saken er belyst fra alle vinkler nå, gjennom KU reindrift, våre kommentarer og nabogrunneier Ulvig Kiær AS. Vi refererer til tidligere utfyllende kommentarer og anker.

Vi kan ikke registrere at det har framkommet nye opplysninger til saken, og vi mener at NVE`s omgjøring av vedtaket den 21.06.18 er riktig, der Mona og Kjell Asgeir Trones gis konsesjon til bygging av Steinåa Kraftverk.

Med hilsen

Kjell Asgeir Trones